

1908-05-07

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Astrid Warberg-Goldschmidt indledte et forhold til Cid, mens hun var gift med Alfred Goldschmidt. Det vides ikke, hvad Cids familie hed.

Warberg-familien kendte flere, der hed Peter, så det kan ikke afgøres, hvem den omtalte var.

De omtalte fotografier fandtes ikke sammen med brevet.

Chr. Branner var muligvis et medlem af Thora Branners mands familie (Thora var Alhed Larsens søster).

Afsendersted:

Kerteminde

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Bynavnet er skrevet øverst s. 1

Modtagersted:

Boston, 244 Columbia Road

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuerten

Omtalte personer:

Laura Balslev, f. Leth

Louise Brønsted

Adam Goldschmidt

Alfred Goldschmidt

Ina Goldschmidt

Amanda Heinesen

Grethe Jungstedt

Adolph Larsen

Alhed Larsen

Johanne Christine Larsen

Christine Mackie

Ellen Sawyer

Harris Sawyer

Cid Smedberg

Christine Swane

Erik Warberg Larsen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, Astrid W-G til Laura Warberg,
1908-05-07, 2424

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra et medlem
af Warberg-familien

DOKUMENTINDHOLD

Det glæder Astrid, at Laura Warberg er kommet godt frem til USA. Astrid har haft en dejlig rejse til Sverige. Hun er spændt på at høre, hvad moderen mener om hendes forhold til Cid. Hun sender fotos fra Dalarne. Astrid har tilstået overfor Alfred, at hun er kæreste med Cid. Hans familie har taget godt imod hende. Børnene tog godt imod Astrid, da hun kom hjem. Johanne/Junge har ingen pige i huset, og Adolf/Agraren slider i det.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Fru Laura Warberg

244 Columbiaroad

Dorchester

Boston

(Mass.)

U.S.A.

[Ukendt har noteret på forsiden:] "Kerteminde 7/5 – 1908"

[I brevet:]

Kerteminde 7/5 – 08.

Kære Mor! Rigtignok ved jeg ikke, om det er min lovbealede Skrivetag i Dag – men nu sover Børnene – Middagsopvaskningen er tilendebragt både hist og her – dvs - både hos Junge, hvor jeg har vadsked og hos Uglen, hvor jeg kan lave – do – Totoget kom i dette Øjeblik, så man er i behagelig god Tid – den jeg da vil benytte til lidt Skrivi; vi har allerede fået tre interessante Breve fra Dig – to til Be og 1 til Mornine – og et er nok undervejs til mig – via Birkerød, hvor Mornine endnu er, medens hendes Brev kom hertil (i går d 5de), vi sender det i Dag sammen med vores egne. Vi er alle så glade over, at den ækle Rejse nu er overstået – og at Du er lykkelig i Havn hos den søde Ellefamilie. Herovre har vi det meget godt – men længes alle ubeskriveligt efter lidt Bedring i Vejret – Kulde og ufremkommeligt Føre har vi haft nu i lange Tider; det er så så kedeligt og så besværligt – navnlig m.H.t. Ungerne. Men blot man har Kræfter og godt Humør, så er det hele jo ingen Sag. Jeg kom Hjem i Lørdags 2den Maj ["2den Maj" indsat over linjen] – fra min dejlige Rejse, som virkelig har gjort Underværker – jeg er så frisk og stærk som ikke i lange Tider – og mere glad end jeg har været i mange År. For Resten er jeg noget spændt på at se, hvad Du har sagt til mit Brev fra Dalarne – om Du blev meget overrasket – og da i hvilken Retning? men jeg tænker bestemt at høre fra Dig desangående; egentlig nærer jeg ikke megen Tvivl om, at Du vil billige

Foretagendet; Du har jo selv set Cid, og har vist også tænkt Dig Muligheden af, at han og jeg passede for hinanden. Og hvad angår mit tidligere Livs Ubestandighed – ja, så tænker jeg nok, at den betegner et tilbagelagt Stadium. Jo mere man har prøvet, jo større bliver jo også ens Competence til at afgøre, om det nye er godt. Og her råder sandelig ingen Tvivl. Jeg sender Dig vedlagt nogle Billeder, som Cid tog deroppe. Den unge Pige er Datteren i Gården, hun lånte mig sin Dragt; vi er taget i Gården, hvor jeg boede; Jeg synes, de er både nydelige og morsomme; synes Du ikke, at jeg ligner Dig forbavsende på Billedet med Svalegangen?

Jeg havde en udmærket Hjemrejse – (havde imidlertid skreven og tilstået alt for Alfred – mHt, hvor jeg var, da han nemlig i Påsken havde ytret Tvivl til Be om at jeg var hos Peter, som vi først havde sagt.) Cids Mor tog imod mig på Banegården i Malmø, førte mig til en Kafé og bespiste mig kongeligt medens jeg uafbrudt fortalte om alt deroppefra. Hele hans Familie synes at være mig venlig stemt og holder åbenbart af mig. En Søster sendte mig en henrivende Bluse til Fødselsdagen – og Moren gav mig et Sølvarmbånd, da jeg rejste fra Malmø.

Nå, jeg havde kun en lille Times Ophold – tog så med 9 Færgen – og nåede rigelig $\frac{1}{2}$ 1 Toget i København. De søde Unger blev begge meget glade over at se mig – men var jo forøvrigt gnavne og skrøbelige endnu efter Influenzaen. Amanda gled samme Aften – og nemt er det ingeniunde for mig at passe dem, men ved Hjælp af de erhvervede Kæmpekræfter går det jo dog.

Vi rejser til Birkerød den 15de ds, og der har Lugge fæstet en 15 Års Pige til mig, så det bliver jo storartet; jeg skal også sy en Masse i Sommer. Det går ret godt for Junge uden Pige – Karl har de jo heller ikke – og hyggeligere er det i alle Tilfælde. Agraren slider forfærdeligt og er mager – men begge i godt Humør og det er jo Hovedsagen. Tænk hvilken Sorg med Chr. Branners Død, vi har været så betagede derover. At Rimses Mor døde pludselig af Hjerteslag ved Du vel også.

Nu må Ungerne straks være der, så skal jeg hen at bespise dem. Derfor mange Hilsner fra os alle her – til Jer alle fra Din

Putte



Herlev den 7^{de} - 08.

Kære Mor! Rigtig nok med jeg ikke, om det
er min lovetalede Skriveldag i Dag - men
nu sover Børnene - Middagsopvaskningen
er tilendebragt både her og der - og
både her finge, hvor jeg har Madstod og
her Tølen, hvor jeg har Sove-sto —
Tataget kom i det Øjeblik, så man er
i behagelig god Tid - den jeg da vil
benytte til lidt Skriveri, vi har allerede
fået to interessante Breve fra Dig - to
til Be og 1 til Marnie - og et er nok
undervejs til mig - via Birkerød, hvor
Marnie endnu er, Svedens hendes
Brev kom her til (igår d. 5^{de}), vi sender det
i Dag sammen med vores egne.
Vi er alle så glade over, at den skønne
Rejse nu er overstået - og at du er lykkelig
og vel i Rum - har den søde Ælfamilie.
Herovre har vi det meget godt - men længes

alle underbrudt efter det Redning i
Brevet - Kilde og afbrudt om muligt
har vi haft det i lange Tider, det er
is belyst og is belyst - nemlig i det
Anger. Men blot man har Kraften
og godt humør, så er det hele i orden
Sag. Jeg kan sige i Spræng - fra min
dejlige Røge, som virkelig har gjort hunden
værken - jeg er is frisk og stærk som ikke
i lange Tider - og mere glad end jeg har
været i mange år. Den Røge er jeg
noget spændt på at se, hvad den har
sagt til mit Brev fra Dalarna - om
den blev meget overrasket og da i hvilken
Retning? men jeg tænker helst at
høre fra dig derangående; egentlig mener
jeg ikke nogen Trøst om, at den vil
billige Foretagendet. Den kan jo selv
se det, og har vist også tænkt sig kun
byleden af, at han og jeg passerer for
hinanden. Og hvad angår mit tidligere
Livs Ubeslægtighed - ja, is tænker jeg nok,
at den behøver et Likhagelagt Hædning.
Jo mere man har prøvet, jo større bliver
jo også den Kompetence. Det er dog, om
det nog er godt. Og her råder sandelig
ingen Trøst. Jeg sender dig nedlagt nogle
Billeder, som du kan deroppe. Den unge
Pige er Datteren i Tiden, som Lænde
høj sin Dragt, vi er meget i Tiden, har
jeg både, og synes, er er både meget
og Marianne; synes, den ikke, at jeg
lyder dig forbrændende på Billedet med
Valegangen?
Jeg havde en Admiration Hjemrejse -
hvis indtil skrevet og Likhagelagt
Hædning - i det, hvor jeg var, da han
nåede i Tiden havde også Trøst til be-
om at jeg var der, som vi først havde
taget. Men her kan end mig på
Bavagården i Holm, føle mig lidt
Køje og besvære mig meget til mig.

jeg uafbrudt forvalte om alt deroppefra.
 Hele hans Familie synes at være mig uenlig
 skemt og hæder i henbånd af mig. En Sæker
 sendte mig en henvisende Brev til Dødsdagen
 - og moren gav mig et Salvarmbånd, da
 jeg rejste fra Malmø.
 På Py havde Røn en lille Times Ophold
 på 2 med 9 Døgen - og uæder rigelig
 31 Toget i Kjøbenhavn. De to de hule
 blev begge meget glade over at se mig
 - men var jo forvurjet paa mine og skæbnelige
 ender efter Hæftelsestiden.
 Rønmand led skummende af den - og uenlig
 er det i sig selv for mig at paa den
 men ved Hjælp af de erhævede
 Kampkrafter gik det jo dog
 Vi rejste til Birkerød den 15^{de}, og der
 har Lunge fæstet en Pær Pige til mig, so
 det bliver jo skærsket; jeg skal også
 og en masse i Sommer. Det på det paa
 for pinge i den Pige - Karl har de jo heller
 ikke - og hyggeligheden er det i alle Til-
 fælde. Agraren slides uafordeligt og er uage-
 - men begge i paa Hæftelse og det er jo
 Hovedsagen. Tænk hvilken Sog med den. Køn-
 ners Døds, vi har uæder i bekæmpelse derover.
 at Rønnes Mon dør pludselig af Hæftelsestiden
 så uæder også.
 Så nu hagerne straks uæder det, vi skal
 hen at bestige den. Derfor mange skæb-
 fra os alle her - til jer alle fra din
 Pukke